

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **LEDEM** 2020 – ČÍSLO **01**

Rozum a víra

Mark Twain jednou prohlásil, že většina věcí, kterých se bál, se nikdy nestaly. Křesťan vstupuje do Nového roku s vírou v Boží pomoc i ve své schop-

nosti a s rozumem, kterým jej Bůh obdařil. Nebojme se tedy prosit o dar Ducha sv., dar vědění jak na to.

P. Martin Lanži

Papež kázal o dvou projevech duchovní vlažnosti

Vatikán. Existují dva – velmi nebezpečné - postoje vlažných křesťanů. Jednak je to snaha vehnat Boha do úzkých a jednak mýt si ruce nad prosbou druhých o pomoc. Oba jsou projevem vzdoru vůči Bohu.

Papež František komentoval evangelium (Mt 21,23-27). To popisuje, jak velekněží a starší pokládají Ježíšovi otázku v souvislosti s jeho předchozím vystoupením v jeruzalémském chrámu, odkud vyhnal penězoměnce: »Jakou mocí děláš tyto věci?«.

„Ježíš – začal Petrův nástupce – lidi povzbuzoval, uzdravoval, učil a činil mezi nimi zázraky, což velekněže znervózňovalo, neboť svojí laskavostí a vlídností přitahoval všechny k sobě. K hodnostářům, respektovaným autoritám, se však příliš neměl, protože jim nedůvěřoval. Proto se rozhodli vehnat jej do úzkých a kladou mu onu otázku. Myslí si: nejsi kněz, učitel Zákona, nestudoval jsi na našich univerzitách, nejsi nic.

Ježíš však podává inteligentní odpověď a přivádí do úzkých velekněze a starší, když jim říká: Odpovíte-li mi, odkud byl Janův křest, zda z nebe nebo od lidí, řeknu vám, jakou mocí dělám

tyto věci. Evangelista Matouš popisuje, jak mezi sebou začali uvažovat: »Řekneme-li z nebe, namítne nám: Proč jste mu neuvěřili? Řekneme-li však, že od lidí, postaví se lidé proti nám, protože všichni považují Jana za proroka.« A tak si umyli ruce a řekli: »Nevíme.« Tento postoj – dodal papež – je postojem nepoctivců, a zrádců víry.“

„Nejenom Pilát si myl ruce, také tihle si umyli ruce, když odpověděli: »Nevíme.« Nezasahovat do lidského dění, nestarat o problémy, nezasazovat se o dobro, nezápolit o uzdravení mnohých, kteří jsou v nouzi,... raději ne. Nepleťme se do toho...“

A Ježíš – pokračoval papež - odpovídá stejnou písničkou: »Ani já vám nepovím, jakou mocí tyto věci dělám«.

„Toto jsou dva postoje vlažných křesťanů, nás – jak říkávala moje babička – navoněných křesťanů. Křesťanů bez konzistence. To je postoj snahy vehnat Boha do úzkých: Buď mi to splníš anebo už nepůjde do kostela. A co odpoví Ježíš?- Jdi. Udělej, jak myslíš.“

Jinou situaci vlažného postoje křesťanů – řekl

dále František - podává evangelium v souvislosti s emauzskými učedníky, kteří spatřili ženy, které se radovaly, protože viděly vzkříšeného Pána, ale oni jim neuvěřili. „Mají přílišnou představivost,“ řekli si učedníci a vstoupili tak do bratrstva „svatého Piláta“.

„Mnozí křesťané si myjí ruce nad výzvami, před než nás staví kultura, dějiny a lidé naší doby; i nad těmi menšími. Kolikrát jen slyšíme křesťana skrblika, jak odmítá dát almužnu člověku, který jej žádá, slovy: »Ne, opilcům nic nedávám.« A myje si ruce. Nechce, aby se lidé opjeli, a nic jim nedá, ale nedá jim ani na jídlo. »Je to jejich věc.« To slyšíme často. Vehnat Boha do úzkých a mýt si ruce jsou dva nebezpečné postoje, s nimiž nikdy nevstoupíme do ráje. Co by se stalo, kdyby si Pán umyl ruce nad námi, ubožáky?“

„Pohledme do svého nitra, zda v sobě máme něco z těchto dvou postojů, a pokud ano, vyžeňme je a učiňme místo Pánu, který přijde,“ vybízel papež závěrem svého kázání v kapli Dómu sv. Marty.

www.radiovaticana.cz/16.12.2019

Sv. Markéta Uherská, řeholnice, 18. leden

le Bély IV. a Marie Laskariny. Otec ji z vděčnosti za vítězství nad vpádem nepřátelských bojovníků zaslíbil Bohu. Od útlého dětství byla proto vychovávána ve vesprinském klášteře u dominikánek. Když do něj poprvé vcházela, zahledla se na Kristův kříž a vysvětlení: „To je Spasitel,“ mělo vliv na celý její další život. Už na začátku dospívání se rozhodla zasvětit svůj život Kristu. Ve čtrnácti letech se objevily nabídky k sňatku, lákavé zejména pro královského otce. Jednou z nabídek bylo i manželství s českým králem. Král Běla v něm viděl usmíření a zajištění míru. Markéta se však ničím nedala od Krista odradit a byla ochotna raději zemřít než porušit věrnost Pánu a Spasiteli, jemuž se zaslíbila.

Od dětství ji fascinovala skutečnost ponížení Boha pro naše vykoupení skrze kříž. Chtěla dát srdce za Srdce a lásku za Lásku. Nehledě na stavovské rozdíly a společenské požadavky doby, konala ráda službu u těžce nebo infekčně nemocných a další skutky lásky i asketické kajcnosti.

Král Běla kvůli ní na Zaječím ostrově naproti Budě založil dominikánský klášter a daroval jí třísku z Kristova kříže, kterou s důvěrou a láskou u sebe nosila.

Vyčerpána hrdinnou obětavostí a jakoby strávena láskou k trpícímu Kristu, odešla do jeho království již ve 28 letech.

Šest let po své smrti byla už blahověřena a v roce 1943 Piem XII. kanonizována.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Prestiž povolání faráře stále klesá

Praha / Allensbach - V červnu 2013 zkoumalo Centrum pro výzkum veřejného mínění při České akademii věd prestiž vybraných povolání u české veřejnosti.

Všem respondentům byl předložen seznam šestadvaceti profesí s instrukcí: „Na seznamu jsou uvedena některá povolání. Vyberte povolání, jehož si vážíte nejvíce, a dejte mu 99 bodů. Pak vyberte takové, jehož si vážíte nejméně, a obodujte je číslem 01.“

Výsledky šetření byly publikovány na počátku září.

Velmi nízko na žebříčku skončilo povolání kněze. Navíc má prestiž kněží u české veřejnosti setrvale sestupnou tendenci. Zatímco ještě v roce 2004 získali duchovní 46 bodů na 99 stupňové škále a celkově se umístili na 21. místě, letos v červnu dosáhli pouze 38 bodů a umístili se na 23. místě. Hůře dopadli pouze ministři, uklízečky a poslanci.

Prestiž povolání faráře klesá i v sousedním Německu, kde se ještě na konci minulého století duchovní těšili velké vážnosti.

Podle letošního průzkumu renomovaného Institutu pro demoskopii se sídlem v Allensbachu se faráři umístili na šestém místě s 29% prestiže (při obdobné metodice jako u CVVM). Daleko výše se umístili lékaři (76%), zdravotní sestry (69%) či policisté (49%). Přitom ještě v roce 1995 celých 46% obyvatel Německa přisuzovalo povolání faráře velkou vážnost.

www.chrisnet.cz

Kompendium katechismu

Maria, Matka Krista a Matka církve

196. V jakém smyslu je blahoslavená Panna Maria Matkou církve?

Blahoslavená Panna Maria je Matka církve v řádu milosti, protože zrodila Ježíše, Božího Syna, Hlavu Těla, jímž je církev. Ježíš, umírající na kříži ji označil jako matku učedníkovu těmito slovy: „Ženo, hle tvůj syn“ (Jan 19,26-27).

197. Jak Panna Maria pomáhá církvi?

Po nanebevstoupení svého Syna Panna Maria pomáhá svými modlitbami počínající církvi. Také po svém nanebevzetí se i nadále přimlouvá za své děti a pro všechny je vzorem víry a lásky a vykonává svůj spásonosný vliv, který vyvěrá z bezmezné hojnosti Kristových zásluh. Věřící v ní vidí obraz a předjímání zmrtnýchvstání, jež na ně čeká, a vyzývají ji jako přimlůvkyni, pomocnici, zachránkyni a prostřednici.

198. Jaký druh úcty se vzdává Svaté Panně?

Je to zvláštní kult, ale podstatně se liší od kultu adorace, vzdávaného pouze Nejsvětější Trojici. Tento speciální kult úcty nachází zvláštní výraz v liturgických svátcích věnovaných Matce Boží a v mariánské modlitbě, jakou je svatý růženec - stručný souhrn celého evangelia.

199. Jakým způsobem je Maria eschatologickým obrazem církve?

Když církev hledí na Marii, celou svatou a již oslavenou na těle i na duši, kontemplanuje v ní to, k čemu je sama povolána, aby byla na zemi a čím bude v nebeské vlasti.

„Věřím v odpuštění hříchů“

200. Jak se odpouštějí hříchy?

První a hlavní svátostí k odpuštění hříchů je křest. Pro hříchy spáchané po křtu Kristus ustanovil svátost smíření nebo pokání, kterou je pokřtěný smiřován s Bohem a s církví.

201. Proč má církev moc odpouštět hříchy?

Církev má poslání i moc odpouštět hříchy, protože jí to udělal sám Kristus. „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20,22-23).

„Věřím ve vzkříšení těla“

202. Co označuje výraz tělo a jaká je jeho důležitost?

Výraz tělo označuje člověka v jeho stavu slabosti a smrtelnosti. „Tělo je základem spásy“ (Tertullian). Vždyť věříme v Boha, Stvořitele těla; věříme ve Slovo, jež se stalo Tělem, aby vykoupilo tělo; věříme ve vzkříšení těla, dovršení stvoření a vykoupění těla.

203. Co znamená „vzkříšení těla“?

To znamená, že konečný stav člověka nebude pouze duchovní duše oddělená od těla, nýbrž že se jednoho dne i naše smrtelná těla vrátí k životu.

204. Jaký je vztah mezi z mrtvýchvstáním Krista a naším?

Jako Kristus opravdu vstal z mrtvých a žije navždy, tak také On sám vzkřísí v poslední den všechny s tělem, jež nepodléhá zkáze: „ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení“ (Jan 5,29).

205. Co se stane s naším tělem a duší po smrti?

Smrtí dochází k oddělení duše od těla, tělo propadá zkáze, zatímco duše, která je nesmrtelná, jde vstříc Božímu soudu a čeká na opětné spojení s tělem, až vstane proměněné při příchodu Pána. Pochopit, jak dojde ke zmrtnýchvstání, překonává možnosti naší obraznosti a našeho rozumu.

206. Co to znamená umřít v Ježíši Kristu?

To znamená umřít v Boží milosti bez smrtelného hříchu v duši. Věřící v Krista podle Jeho příkladu může tak přeměnit svou smrt v akt poslušnosti a lásky k Otci. „Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít“ (2 Tim 2,11).

Rok 2020 ve farních akcích

11. ledna
Tříkrálová sbírka
8. února
Farní ples (KD Martínkovice)
26. února
Popeleční středa – začátek postní doby
29. února
Duchovní obnova v Otovicích
10. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinčicích (v poledne)
12. dubna
Zmrtnýchvstání Páně
2. května
Pouť do Vambeřic
4. – 8. května
Pouť do Německa
10. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
17. května
Hvězda – májová pobožnost
20. května
„Motobohoslužba“ Otovice
24. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
29. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
30. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
31. května
1. svatě přijímání; slavnost Seslání Ducha svatého
5. června
Noc kostelů
13. června
Farní den (fara Ruprechtice)
20. června
Slavnost Božího Těla
25. července
Jakubsko-anenský víkend
26. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
1. srpna
Křinická pouť
srpen
Farní tábor (fara Ruprechtice)
11. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen
Farní výlet (TV Noe)
8. listopadu
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

ECCLESIA IN EUROPA

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Zmrtvýchvstalý je stále s námi

6. V dobách pronásledování, protivenství a zmatku pro církev, kdy žil autor knihy Zjevení (srov. Zj 1,9), je slovo, jež zaznívá ve vidění, slovem naděje: „Neboj se. Já jsem První a Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí“ (Zj 1,17–18). Jsme postaveni před evangelium, „radostnou zvěst“, kterou je sám Ježíš Kristus. On je První a Poslední. V něm celé dějiny nacházejí počátek, smysl, směr a naplnění; v něm a s ním, v jeho smrti a vzkříšení už všechno bylo řečeno. On je Živý: byl mrtvý a nyní žije navěky. On je Beránek, který stojí vzpřímený na Božím trůnu (srov. Zj 5,6); je obětovaný, protože za nás prolil svou krev na dřevě kříže; stojí vzpřímen na nohou, protože se vrátil navždy do života a ukázal nám nekonečnou všemohoucnost Otcovy lásky. On pevně drží ve svých rukou sedm hvězd (srov. Zj 1,16), to je pronásledovanou Boží církev, bojující proti zlu a proti hříchu, která má přítom právě tak právo být plna radosti z vítězství, protože spočívá v rukou toho, který přemohl zlo. On kráčí uprostřed sedmi zlatých svícňů (srov. Zj 2,1), je přítomen a působí ve své modlící se církvi. On je také „ten, který přichází“ (Zj 1,4) v průběhu dějin prostřednictvím poslání a činnosti církve; přichází na konci časů jako eschatologický žnec, aby dovedl k naplnění všech věcí (srov. Zj 14,15–16; 22,20).

I. Výzvy a znamení naděje pro církve v Evropě

Zatemnění naděje

7. Totéž slovo je dnes adresováno církvím v Evropě, často pokoušeným zatemněním naděje. Doba, ve které žijeme, se totiž s výzvami, jež jsou jí vlastní, jeví jako údobí zmatku. Zdá se, že mnoho mužů i žen je dezorientovaných, že ztrácejí jistotu a jsou bez naděje. Nemálo křesťanů s nimi tento duševní stav sdílí. Četná znepokojivá znamení rozvíjejí na počátku třetího tisíciletí obzor evropského kontinentu, který „ačkoliv plně

vlastní nesmírná znamení víry i svědectví v rámci svobodnějšího a jednotnějšího soužití, pociťuje rány, které dávná i nedávná historie způsobila v nehlubších vrstvách jejích národů, což vedlo k hlubokému zklamání“. Mezi tolika aspekty, zmíněnými z velké části také na synodu, bych chtěl připomenout ztrátu paměti a křesťanského dědictví, doprovázenou jakýmsi praktickým agnosticismem a náboženskou lhostejností. Proto mnozí Evropané působí dojmem, že žijí bez duchovního zázemí jako dědicové, kteří promrhali odkaz, který jim historie předala. Proto ani tolik neudivují pokusy vyloučit při utváření podoby Evropy náboženské dědictví a zvláště hlubokou křesťanskou duši a položit základy práva národů, které ji vytvářejí, aniž by tyto čerpaly z mízy křesťanské víry. Na evropském kontinentu jistě nechybí zjevná znamení křesťanské přítomnosti, ale jak se pomalu a postupně prosazuje sekularismus, hrozí jim, že se stanou čirým pozůstatkem minulosti. Mnozí už nedokážou zapojit evangelijní poselství do každodenní zkušenosti; rostou obtíže žít svou víru v Ježíše ve společenském a kulturním kontextu, kde je křesťanský životní styl neustále napadán a ohrožován; v mnoha veřejných prostředích je snadnější se prohlásit za agnostiky než za věřící; převládá dojem, že nevěřit je samozřejmostí, zatímco víra potřebuje sociální oprávnění, které není ani samozřejmé ani jisté.

8. Tuto ztrátu paměti doprovází jakýsi strach čelit budoucnosti. Vykreslovaný obraz blízké budoucnosti bývá často vybledlý a nejistý. Budoucnosti se víc bojíme, než po ní toužíme. Znepokojujícím znamením tohoto strachu je mimo jiné vnitřní prázdnota, jež svírá mnoho osob, a ztráta smyslu života. Mezi výrazy a plody této existenciální úzkosti je třeba zvláště zařadit dramatické snížení porodnosti, úbytek povolání ke kněžství a zasvěcenému životu a neochotu, ne-li přímo odmítnutí učinit definitivní životní rozhodnutí, a to i v manželství. Jsme svědky rozšířené roztržetosti existence; převládá pocit osamocení; mnozí se rozdělí a rozpory. Mezi jinými příznaky tohoto stavu věcí zná dnešní Evropa těžký problém rodinných krizí a selhání samého pojetí rodiny, přetrvávání nebo obnovování etnických kon-

fliktů, obnovení některých rasistických postojů, mezináboženská napětí, sebestřednost, do níž se uzavírají jednotlivci i skupiny, růst všeobecné etické lhostejnosti a křečovitou starost o vlastní zájmy nebo výsady. V očích mnohých hrozí probíhající globalizaci, že místo toho, aby vedla lidstvo k větší jednotě, se bude řídit logikou, která odsouvá slabé na okraj společnosti, a bude rozmnožovat počet chudých zemí. Zaznamenáváme rostoucí oslabení mezilidské solidarity, jež je spojeno se šířícím se individualismem: zatímco instituce věnující se asistenci vykonávají chvaly-hodnou činnost, můžeme pozorovat, jak slábne smysl pro solidaritu, takže se mnoho osob cítí mnohem opuštěnějších, ponechaných sami sobě a bez citové podpory, i když jim nechybí hmotné prostředky.

9. U kořene ztráty naděje stojí pokus o prosazení antropologie bez Boha a bez Krista. Tento druh myšlení vedl k názoru na člověka jako na „absolutní střed skutečnosti a uměle mu dává zaujmout místo Boha; zapomíná se, že člověk nestvořil Boha, nýbrž Bůh člověka. To, že lidé zapoměli na Boha, vedlo k tomu, že opustili člověka,“ a proto „se není co divit, že se v tomto kontextu otevřel velmi rozsáhlý prostor pro volný rozvoj nihilismu ve filozofii, relativismu v gnozeologii a morálce a pragmatismu, ba až cynického hédonismu v utváření každodenního života“. Evropská kultura působí dojmem „tiché apostaze“ ze strany nasyceného člověka, který žije tak, jako by Bůh neexistoval. Za tohoto stavu věcí se nedávno objevily pokusy prezentovat evropskou kulturu bez přínosu křesťanství, které ovlivnilo její historický vývoj a její univerzální rozšíření. Stojíme tvář v tvář nové rodící se kultuře, z velké části ovlivněné hromadnými sdělovacími prostředky, jejíž rysy a obsah často odporují evangelium a důstojnosti lidské osoby. Součástí takové kultury je stále rozšířenější náboženský agnosticismus spojený s hlubším morálním a právním relativismem, který žije ze ztráty pravdy o člověku jako základu nezcizitelných práv každého jednotlivce. Znamení slábnoucí naděje se někdy projevují zneklidňujícími formami toho, co lze nazvat „kulturou smrti“.

NEBUDEŠ MÍT JINÉ BOHY

Dnešní člověk uctívá mnoho model. Někteří se klanějí přírodě nebo vesmíru, jiní tomu, co sami vytvořili. Desaterem chce Bůh dát lidem svobodu.

Na obrázcích jsou předměty, které se modlami mohou stát. V každém sloupci vyškrtej písmena, ze kterých je název příslušné modly utvořen. Dvě písmena, která zbudou, vepiš pod sebe do políček tajenky. V ní se dozvíš se, že první přikázání má člověka chránit...

3

6

7

2

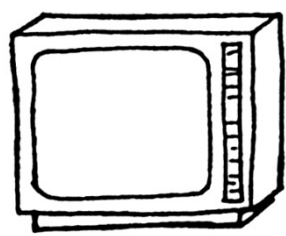
4

8

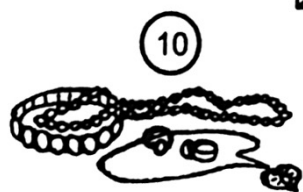
11

1

9

10

5

1	E	2	V	L	3	A	A	E	4	T	B	P	K	5	L	D	E	Í	11	R	

TAJENKA

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2019 a 2020

Rok 2019 přinesl broumovské farnosti mnoho krásných a perspektivních situací. Kromě tradičních akcí jako Tříkrálová sbírka a Tříkrálový průvod, Farní ples v Martínkovicích, Pěší pouť do Vambeřic, Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích, Farní den v Ruprechticích, Farní tábor, Sv. Martin v Martínkovicích, jsme také prohloubili vztahy s někdejšími Broumováky a jejich potomky. Oni se v červnu účastnili už zmiňovaného Farního dne na faře v Ruprechticích, my jsme pak v červenci jeli na setkání rodáků do Bad Kissingen. Spoluprací s někdejšími rodáky jsme ještě pokračovali i v říjnu, díky Koncertu pro Petra a Pavla, kde hlavními interprety byli Noah-Benedikt Hahn a Prima Jazz band. Naprosto jedinečnou událostí dosavadního tisíciletí byla slavnost Prvního svatého přijímání, kdy Svatostného Spasitele poprvé přijalo hned 13 dětí. Na broumovské poměry to je statistická chyba. V září pak mládež odletěla na návštěvu Říma. V centru křesťanství se dokonce potkala i přímo s papežem Františkem. V říjnu pak dvě desítky farníků odletěly na návštěvu Malty. K výčtu poutí je také nutné připojit pouť do Jeruzaléma a Betléma hned z kraje roku 2019. Velkým počinem z pohledu pastorače na Broumovsku je realizování přístavby na budově Děkanství. Od podzimu je na faře konečně rušno, a to ať už díky setkáním dětí a mládeže, nebo úspěšně přijatých rořátních setkání během adventní doby.

Ze zpráv, které bolí dodnes, ale přece je, žel, musíme zmínit, je nečekaná smrt správce kláštera p. Mgr. Přemysla Sochora. Jeho laskavá velkodušnost a velkorysý nadhled jsou podnětnými povzbuzeními, když tíha dnů se nekompromisně hlásí o slovo. R.I.P.

Z kontinuálních oprav, které realizují farnosti Broumov a Teplice n/M z prostředků Ministerstva kultury České republiky (MK ČR) a Královéhradeckého kraje (KHK) se povedlo v roce 2019 pokračovat v případech těchto objektů:

- Kostel Nejsvětější Trojice ve Zdoňově – sanace věže 250 000,-Kč (121 000,-Kč KHK, MK ČR 121 000,-Kč, 8 000,-Kč farnost); oplachtování části střechy 58 000,-Kč (farnost)
- Kostel sv. Vavřince v Teplících n/M – oprava elektroinstalace 309 000,-Kč (Biskupství královéhradecké 130 000,-Kč, Město Teplice n/M 180 000,-Kč)
- Kostel sv. Anny ve Vižňově – oprava oken 108 000,-Kč (Město Meziměstí)
- Kostel Všech sv. v Heřmánkovicích – rekonstrukce varhan 590 000,-Kč (300 000,-Kč MK ČR, 290 000,-Kč KHK)
- Kostel sv. Petra a Pavla v Broumově – restaurování oltáře sv. Jana Nepomuckého 278 000,-Kč (250 000,-Kč, 28 000,-Kč farnost)
- Kostel sv. Petra a Pavla v Broumově – výměna střešní krytiny 1 000 000,-Kč (251 000,-Kč MK ČR, 250 000,-Kč KHK, 400 000,-Kč Česko-německý fond budoucnosti, 99 000,-Kč MěÚ Broumov)
- Přístavba farní budovy v Broumově – 847 000,-Kč (700 000,-Kč Biskupství královéhradecké, 147 000,-Kč farnost)

Pro kostely sv. Vavřince v Teplících n/M, sv. Anny ve Vižňově a sv. Barbory v Otovicích se pro rok 2019 nepodařilo získat prostředky z Programu záchrany architektonického dědictví MK ČR.

Jak je známo, broumovská farnost nemá restituční nároky. Veškeré opravy jsou možné díky nejrozličnějším grantovým programům a laskavým darům. Pro tyto účely je už od r. 2012 zřízena veřejná sbírka (20036-1180703399/0800), z konta které se už podařilo přispět na opravy přes 500 000,-Kč. Další 300 000,-Kč se povedlo získat díky fotografické výstavě bratislavského fotografa Dana Veselského Tempus fugit (Čas plyne), která už navštívila New York, Chicago, Ottawu, Brusel, Stockholm, Paříž, Mnichov, Prahu či v roce 2019 Varšavu. V uplynulém roce se výstava Tempus fugit zastavila v Kolíně a na Svatém Hostýně. Rovněž je možné se těšit už z druhého výtisku nástěnného kalendáře s fotografiemi stejného autora, vznik kterého podpořil Královéhradecký kraj a europoslanec Tomáš Zdechovský. Stejně jako v roce 2018, proběhla prezentace kalendáře přímo v Bruselu na půdě Evropského parlamentu.

Poslední rok druhé dekadý prvního století třetího tisíciletí by měl zcela jistě přinést dokončení oprav na kostelech ve Vernéřovicích, Ruprechticích a Heřmánkovicích - ty už jsou nebo v krátké době budou patrné. Spoluúčast broumovské far-

nosti činí 5%, což je schopna pokrýt díky laskavé podpoře p. Františka Kociana (1 600 000,-Kč) a Královéhradeckého kraje (1 000 000,-Kč). Podpora ze strany fondů Evropské unie ve výši 42 mil však nepřišla náhodou. Bez několikaletého úsilí mnohých nadšenců by dnes kostely otce a syna Dientzehoferových chátraly dále. K tomu je nutné přičíst i další pomoc ze strany EU u kostela na Bezděkově, který zpravuje ŘKF Police n/M. Akci započal před rokem zesnulý Mons. Marian Lewicki a k zdárnému konci přivedl jeho nástupce P. Jaroslav Furtan. Požehnaní rekonstrukce kostela sv. Prokopa na Bezděkově proběhlo v říjnu 2019. Požehnaní oprav kostelů ve Vernéřovicích, Ruprechticích a Heřmánkovicích je plánováno na podzim 2020.

Kromě kontinuálních farních akcí z úvodu zmiňme, že z kraje května bychom rádi vypravili autobus nejenom do Bavorska (Regensburg, Rohr in Niederbayern), ale i Horních Falc (Norinberk, Bamberk, Forchheim). Datum je 03/05 – 08/05 a k účasti vybízíme už nyní. Přihlášky jsou na faře, cena se tvoří. Děti pak čeká dvoutýdenní česko-německý tábor v Bad Kissingen v druhé polovině července. V září by pak mládež měla navštívit Svatou zemi a poté dospělí v říjnu Lisabon a Fatimu.

Ne v neposlední řadě chci poděkovat všem, kteří pečují o naše kostely, ať už jako kostelníci, var-

haníci, či květináři nebo ti, kteří v kostele vedou modlitbu růžence. Dále všem, kteří jsou ochotni pomáhat během potřebného úklidu kostelů, zvláště mladým, kteří se už připojili k této službě. Rád děkuji veselým ministrantům a scholám, která nás nadále provází během mší sv. vždy jednou za měsíc. Velká pochvala patří Josefu Pelánovi a Vladimíru Uhnávěmu ml. za vedení setkání pro děti. Za pomoc při snahách o obnovu kostelů bych rád jmenovitě poděkoval Ing. Darině Dvořákové, farní techničce, Ing. Janu Joudalovi, Ing. Jiřímu Vlachovi, emeritnímu řediteli kůru Ing. Vladimíru Hrubému, který po 22 letech k posled-

nímu lednu 2019 ukončil věrnou práci broumovského varhaníka. Rovněž děkuji novému řediteli broumovského kůru Mgr. Ladislavu Šikotovi za dosavadní výbornou spolupráci. Paní Radce Krupičkové a panu Janu Zálíšovi děkuji za spolupráci na farním časopise. Vojtěchovi Kopřivovi za obnovení plakátů nedělních bohoslužeb. Poděkování patří také starostkám a starostům měst a obcí Broumova. Rovněž rád děkuji spolubratru v kněžské službě P. Františku Hofmanovi, jáhnu fra Gereonovi Holému OPraem. a zesnulému správci kláštera p. Přemyslu Sochorovi. Zvláštní díky patří manželům Krupičkovým z Jetřichova

za jejich mnoho desítek let trvající věrnou službu kostelníkům ve Verněřovicích a Ruprechticích. Křtů bylo na území rozsáhlé broumovské farnosti 21, svateb 10 a pohřbů 19, přičemž jsme se rozloučili i s paní Annou Kavalcovou, Janou Hrábkovou, Emilií Mornštainovou, Vierou Nyškovskou, Hanou Splítkovou, Přemyslem Sochořem a Ladislavem Sukem. R. I. P.

Na závěr se omlouvám za situace, které jsem během uplynulého roku směrem k Vám nezvládl a prosím o Vaši modlitbu.

P. Martin Lanži, děkan

Modlete se neustále

**„Že jste šťastně
pokušení zdolali, bylo
tím, že v nesnázích
jste volali k milému
Ježíši, dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši...“**

Autor textu mešní písně Všichni boží vyvolení, ze sedmáctého století, která se zpívá především o svátku Všechny svatých, jistě nebyl pouhým sentimentalistou ovlivněným lidovou zbožností. Naopak, musel být velmi dobrým znalcem duchovních hodnot a zvláště způsobů, jak dosáhnout pokroku v křesťanském životě. Text této písně nám naznačuje, jak důležité je vzývání Ježíšova jména pro bezpečnou cestu do nebe.

Toto tajemství úspěchu cesty ke spáse se u křesťanů začalo rodit již v počátcích mnišského hnutí. Mniši velmi toužili zůstat v neustálém spojení s Bohem a to ve dne i v noci, proto maximum času věnovali modlitbě, naslouchali výkladu Písma a běžnou praxí byla recitace Písma zpaměti. Pokušení, které v životě každého člověka neustále přichází v podobě zlých myšlenek, chápali jako útok démonů a tak velmi se ho báli, že si začali odpírat spánek, pravidelně se v noci budili a recitovali žalmy. Ani ve dne nebyl boj se špatnými myšlenkami jednoduchý. Nebylo totiž možné věnovat veškerý čas modlitbě, muselo se i tvrdě pracovat. Jak ale skloubit náročnou fyzickou práci s potřebou neustálé modlitby? Hledal se tedy způsob, jak zůstat i při práci Bohu nablízku. Tehdy se zrodila vynikající myšlenka. Z žalmy, které mniši v noci recitovali, si začali vybírat krátký text-jeden verš, či řádek, který byl jejich srdci nejbližší, ten si zapamatovali a během

dne si jej co nejčastěji opakovali. Když nevěděli, co mají říct, opakovali prostě jméno Ježíš, které „obrací na útěk všechny ďáblů“. Tato jednoduchá metoda se v boji proti pokušení brzy ukázala jako nesmírně účinná a vedla k duchovnímu prospěchu všech, kteří ji praktikovali. Z krátkých, stále opakovaných veršů se zrodily antifyny, které jsou součástí breviáře a vkládají se mezi jednotlivé žalmy. Z těchto antifon se postupně staly střelné modlitby, jaké známe až do dnešní doby (zjednodušeně popsáno).

Zcela specifickou střelnou modlitbou je tzv. Ježíšova modlitba, která se formovala na Sinaji a na hoře Athos a zní - Pane Ježíši Kriste, synu Boží, smiluj se nade mnou, hříšným. V Bibli se na mnoha místech dočteme o síle Ježíšova jména. Podle Bible je Boží jméno místem zjevení Boha. V této modlitbě, která je vlastně modlitbou celníka z evangelia, je obsaženo celé nejdůležitější poselství Bible-Ježíš Kristus je Pán, Boží syn, je to odkaz na Nejsvětější trojici a bída pádu člověka, který se obrací k hlubině Božího milosrdenství.

Podle učení otců můžeme Ježíšovu modlitbu rozdělit do tří forem: první je modlitba ústní, kdy naše rty opakují zvolenou formuli. Ta nemusí být vždy přesně shodná s obvyklým textem, záleží na každém jedinci, co je jeho srdci nejbližší a jaká formule mu vyhovuje nejlépe. Důležité je, aby obsahovala jméno Ježíš, aby člověk, který se takto modlí, žil v souladu s Božím přikázáním, v míru se všemi, v čistotě a pokoře. Ve druhé formě modlitba přechází z úst do mysli a pozornost je soustředěna na jméno Ježíš. Ve třetí formě se mysl sjednocuje se srdcem, modlitba jakoby sama vyvěrá z hlubin srdce a stává se neustálou. Je to stav, ve kterém je člověk zcela sjednocen s Bohem i sám se sebou a je nazýván modlitba srdce. Tento stav nepřichází sám od sebe, je to dar Ducha svatého i výsledek úsilí o čistotu bytí, praktikování ctností a touhy být s Bohem v neustálém spojení. Ježíšovu modlitbu je možné sjed-

notit i s rytmem dechu, který byl vždy považován za symbol života. V tomto rytmu jde o to, vychutnat slova modlitby v rytmu vlastního života, své pozemské pouti. Nejedná se o jakési „jogínské cvičení“, jehož cílem je „cítit se dobře“. Ježíšova modlitba je vyjádřením pokorného postoj vůči Bohu a má vést k prohloubení důvěrného vztahu s ním. Ne každý je ale schopen vnímat symbol dýchání spojeného se slovy modlitby správně. Z tohoto důvodu není tato metoda doporučována začátečnickům a nemá se praktikovat bez dozoru zkušeného duchovního otce.

Jak vzývání Ježíšova jména působí blahodárně na křesťanský život, se dočteme velmi podrobně v knize - Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci. Hlavní postavou této knihy je poutník hledající odpověď na odkaz z Bible - modlete se neustále. (1 Tes. 5,16-18) Poutník chce vědět, co to znamená a jak se dá toto doporučení přenést do života. Po mnoha letech hledání se nakonec nejen dozví, jak stavu neustálé modlitby dosáhnout, ale sám na sobě zakusí její blahodárný účinek. Ten je po staletí prověřený nejen mnichy, ale i zkušeností prostého lidu, jak vyplývá z textu zmíněné písně. V současné době je dostupné množství literatury, která se podrobně tímto dědictvím východních křesťanů zabývá, a tak se v posledních letech Ježíšova modlitba stává čím dál oblíbenější i v západním světě.

Dosažení cíle- tedy modlitby srdce, kvůli kterému se především Ježíšova modlitba praktikuje, není výlučně vázáno na slova - Pane Ježíši Kriste, synu Boží, smiluj se nade mnou, hříšným. Jakákoli krátká modlitba, kterou si budeme neustále opakovat za stejných podmínek, nás ke stavu modlitby vyvěrající ze srdce může přivést. Příkladem toho jsou světci žijící v západním světě, kteří se se slovy Ježíšovy modlitby neseťkali, a přesto ve stavu trvalé modlitby žili. Těmi nejznámějšími jsou sv. František z Asissi, či Ignác z Loyoly.

(zdroj: T. Špidlík-Duchovní cvičení s Janem Pavlem II., Richard Čemus- Modlitba Ježíšova, P. Evdokimov- Etapy duchovního života)

J. Teinerová

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

5. leden

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

12. leden

Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

19. leden

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

26. leden

Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	k. sv. Václava	17:00
Čtvrtek	děkanský k.	17:00*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

**V pondělí 06/01 na Slavnost Zjevení Páně
mše sv. v 17:00 u P+P**

* Ve čtvrtek 02/01
mše sv. jenom v kapli PM v Šonově v 17:00

Adorace: středa, sv. Václav,
17:30 – 17:45; pátek, P+P, 16:00 – 17:00

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 25/01, P+P, 09:00 – 10:00

Změna vyhrazena.

PRO PUSTEVNU

Vážení přátelé, pomozte nám, prosím, šířit tuto zprávu
o projektu na Hithit.cz Zachraňme teplickou poustevnu!,
a to nejen po celé naší zemi, ale i v zahraničí. Velmi děkujeme.

Svou případnou koupí odměny, za což obzvláště děkujeme, přispějete k realizaci tohoto projektu – obnovy a údržby unikátní, dosud zapomenuté památky: ivanitské poustevny s poutním kostelem Panny Marie Pomocné a rajskou zahradou.

Šířte prosím především na facebooku, instagramu, blozích, mailech a dalších médiích, na co nejvíce kanálech. Akce končí 29. 1., úspěšná bude tehdy, bude-li vybrána cílová částka.

Šířitelé, budete mít jako odměnu zdarma prohlídku objektu s krátkou varhanní hrou. Beze všeho se pak přihlaste. Příspěvatelé, ke koupí odměny budete mít každopádně navíc zdarma prohlídku objektu s krátkou varhanní hrou.

<https://www.hithit.com/cs/project/6200/zachranme-teplickou-poustevnu>

Mgr. Ladislav Šikut

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.